

عنوان مقاله:

مشارکت مردمی و جایگاه آن در پایداری اجتماعی و فرهنگی شهر اصفهان (مطالعه موردی: منطقه 6)

محل انتشار:

همایش ملی شهرسازی فرهنگ گرا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

احمد خادم الحسینی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

صفیه عارفی پور:

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار شهری، سلامت اجتماعی و اکولوژیکی بلندمدت شهرها را بهبود می بخشد. مشارکت مردمی یکی از مهمترین اجزاء پایداری شهری و ایجاد دموکراسی عملی بیشتر در سطح محلی و منطقه ای است که به نوبه خود می تواند موجب بوجود آمدن تغییرات مثبت دیگر باشد. تحقق یک اکولوژی اجتماعی و فرهنگی سالم و پایدار به معنی جستجوی موقعیت هایی است که بتواند اجتماع انسانی موقعیت و شرکت در قدرت را ارتقاء بخشد. اکولوژی اجتماعی و فرهنگی سالم را می توان در ارتباط با محیط زندگی مناسب مورد بررسی قرار داده و از سوی دیگر به این مطلب نیز توجه داشت که زمانیکه در روند برنامه ریزی، منافع تمامی طبقات اجتماعی فرهنگپرا در نظر داشته باشیم و خواسته ها و ارزشهای آنها را در برنامه ریزی لحاظ کنیم می توان به داشتن جامعه ای امیدوار بود، که اعضاء آن به شهری که در آن زندگی می کنند تعلق خاطر داشته باشند، شهری که در آن احساس راحتی کنند. هدف این مقاله معرفی جایگاه پایداری اجتماعی و فرهنگی به عنوان رویکرد جدید در پایداری شهری می باشد، که محقق در صدد است تا نقش مشارکت مردمی و جایگاه آن در پایداری اجتماعی و فرهنگی شهر اصفهان (منطقه 6) بررسی نموده و ضمن شناسایی دیدگاه ساکنان و شناسایی موانع مشارکت آنها و توسعه پایدار شهر اصفهان، راهکارهایی در این زمینه ارائه نماید

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/333787>

